

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **V. T.**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1 T 15/2007 prerokoval na verejnom zasadnutí 18. decembra 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený **V. T.** proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. októbra 2007, sp. zn. 5 To 136/2007 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **V. T.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 13. apríla 2007, sp. zn. 1 T 15/2007 bol obvinený **V. T.** uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery spolupáchatelstvom podľa § 20, § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe od 1. januára 2005 do 12. januára 2006 **V. T.**, zamestnanec spoločnosti **S.**, spol. s r.o. so sídlom **P.**, **M.**, zamestnaný vo funkcii zástupcu vedúceho na prevádzke spoločnosti sídliacej na **P.**, po vzájomnej dohode s doposiaľ nezistenou osobou, využívajúc nedostatočnú pozornosť kontrolných orgánov spoločnosti **S.**, spol. s r. o. **P.**, **M.**, venovanú účtovnej evidencii prevádzky si opakovane prisvojili finančné prostriedky pochádzajúce z tržieb spoločnosti na prevádzke v **B.** spôsobom, že upravovali výšku prijatých tržieb prevádzky za predaj materiálu v pokladničnej knihe vedenej vo forme účtovného programu, vykonali hotovostné vklady z pokladne prevádzky na účte č. **X.** spoločnosti **S.**, spol. s r.o. **M.**, vedenej v **T.** banke, a.s. **B.** v rozpore so skutočnosťou, pričom takto vzniknutý

rozdiel medzi skutočnou výškou finančnej hotovosti, ktorá sa mala nachádzať v pokladni prevádzky spoločnosti v B. a výškou hotovosti v pokladni deklarovanej v upravenej pokladničnej knihe prevádzky spoločnosti použili pre vlastnú potrebu, ktorým konaním spoločnosti S., spol. s r.o. P., M. spôsobili na základe znaleckého posudku č. X. z 15. mája 2006 škodu vo výške 4 757 966,50 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. B./ Tr. zák. bol obvinený pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému – S., spol. s r.o. P., M. škodu v sume 3 964 933,50 Sk.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti hmotne zodpovedného pracovníka na dobu 7 (sedem) rokov.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. mu bolo uložené ochranné ambulantné psychiatrické liečenie vzhľadom na chorobu – patologické hráčstvo na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad po výkone trestu na dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote riadny opravný prostriedok – odvolanie obvinený V. T..

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na jeho podklade rozsudkom z 2. októbra 2007, sp. zn. 5 To 136/2007 podľa § 321 ods. 1 písm. B./, d/ Tr. por. zrušil skôr citovaný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného V. T. uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe ako prvostupňový súd ovšem s tou zmenou, že obvinený konal sám a nie po dohode s doposiaľ nezistenou osobou ako to skutkovo ustálil okresný súd.

Za to obvineného odsúdil podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti spojený s vedením účtovníctva na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 73 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantné.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť S. s.r.o. M., ul. P. škodu v sume 3 964 933,50 Sk.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola vec právoplatne skončená (podmienka prípustnosti dovolania podľa § 368 ods. 1 Tr. por.) podal obvinený V. T. dovolanie prostredníctvom obhajkyne. Tento mimoriadne opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Názor o nesprávnom právnom posúdení skutku obvinený vyvodzoval z nestotožnenia sa so skutkovým záverom o výške spôsobnej škody, ustálenej totožne v rozsudku prvostupňového a odvolacieho súdu, pričom napadnutému rozsudku vyčítal, že tento neprávne vychádzal z posudku znalca Ing. P. Š., lebo existujúce pochybnosti o jeho správnosti najmä preto, že tento nevychádza z úplných podkladov majúcich význam pre zistenie manka a jeho výšky na prevádzku v B.. Spomenutý dôkaz nemohol slúžiť ako základ skutkových zistení, vrátane výšky spôsobenej škody a zavinenia predpokladaného skutkovou podstatou obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. Konštatovanie odvolacieho súdu, že pre vlastnú potrebu použil sumu vyššiu ako 4 mil. 200 tisíc Sk nemá preto oporu v doteraz vykonanom dokazovaní. Aj už

spomenutý znalec uviedol také skutočnosti (str. 26, 27 znaleckého posudku), ktoré nielenže jeho vinu spochybňujú, ale vzhľadom na rozsah znaleckého dokazovania a jeho nedostatky ju vylučujú. Výsluchom jeho matky bolo zistené, že nejaké peniaze zobrať, ale výška rozhodne neprekročila 1 milión, preto v takomto rozsahu jeho rodina aj nahradila spôsobenú škodu. V posudzovanej veci sa nepostupovalo v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., v dôsledku čoho nebol správne zistený skutok, a preto správne nemôže byť ani jeho právne posúdenie. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu obvinený žiadal skúmať, či nesprávnym právnym posúdením skutku mohlo dôjsť k tomu, že sa vylúčila možnosť posúdenia podľa iných ustanovení Trestného zákona, prípadne či je vylúčené jeho zavinenie. Žiadal pritom brať na zreteľ jeho námietku o neúplnosti znaleckého posudku, uplatnenú už v odvolacom konaní.

Z uvedených dôvodov obvinený V. T. navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 13. apríla 2007, sp. zn. 1 T 15/2007 a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. tomuto súdu prikázal vec znovu prerokovať a rozhodnúť po doplnení dokazovania v už naznačenom smere.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že jeho obsahom je iné hodnotenie vykonaných dôkazov v porovnaní s ich hodnotením v rozsudkoch prvostupňového a odvolacieho súdu. Skutok uvedený v napadnutom rozsudku bol v súlade so zákonom právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý uplatnil obvinený nie je splnený, a preto prokurátor navrhol jeho dovolanie odmietnuť bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b./ Tr. por.) prostredníctvom obhajcu, zákonná podmienka uvedená v § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie v trestnom konaní ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať prípadne korigovať len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie, resp. jeho výrok o vine založený.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Dovolanie obvineného V. T. však existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o žiadne právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku neúplného dokazovania a tiež nesprávneho hodnotenia dôkazov. Ide tak o námietky, ktoré súd mimo dovolateľom deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu (námietky obvineného V. T. vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu), a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

Skutok vymedzený v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktorým je dovolací súd viazaný, napĺňa znaky použitej právnej kvalifikácie, t. j. obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky pre nesplnenie dôvodov dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. T. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková